

[Erik Appel.]

mod Konge, Land og Folk. Disse Forrædere faar deres fortjente Straf, og de vil ingen Sinde faa nogen betydende Rolle tildelt i det borgerlige Samfund.

Men ved Siden af dem er der adskillige, som ved Hvervning og i misforstaaet Opfattelse af den tyske Kamps egentlige Maal er ført i Ulykke. Jeg er derfor enig med det ærede Medlem Hr. Bartholdy i, at der over for saadanne kræves en individuel Behandling under Retshandlingens Gang. Jeg vil ogsaa mene, at der over for adskillige havde været Grund til at fratage Tiltale. Jeg udtaler det Haab, at den stedfindende Revision af Straffelovsbestemmelserne maa naa til en fuldt retfærdig Hensyntagen, og jeg haaber endnu mere paa, at den højtærede Justitsminister maa finde Udveje til en snarlig Domfældelse af de mange internerede, saa vi kan komme ud af den ret pinlige Situation, vort Politi og Retsvæsen og Folket med dem befinder sig i siden den 5. Maj.

Jeg ønsker dernæst at sige nogle Ord om de tysksprogede Sydslesvigere, idet jeg anerkender den fornuftige og rolige Udtalelse, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft foreleden fremsatte saavel som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Den sidste fremsatte nogle Udtalelser, som jeg gerne vil kommentere.

Det ærede Medlem kom ind paa en Parallelisering af Hjemmetyskerne i Nord-slesvig og de tysksprogede i Sydslesvig, idet det ærede Medlem hævdede, at naar vi ikke i 25 Aar siden 1920 har kunnet vinde den lille Flok af Hjemmetyskere for Danskhed, er det meningsløst at tro, at vi skulde kunne vinde den store Flok af tysksprogede i Sydslesvig. Deri havde det ærede Medlem Ret, hvis Sagen var saa simpel, som denne Parallelisering giver Udtryk for, men det er den ikke. Den tyske Fremgang i Nord-slesvig er efter 1920 helt standset, og en hel Del blakkede, der var paa Vej mod Tysk-hed, er vundet for Danskhed. Flere vilde være blevet det, hvis ikke Nationalsocialis-men med sin intense Propaganda var sat ind, og hvis ikke rigelige Pengemidler var stillet til Raadighed. Der var sikkert Dan-ske, der i 1920 troede, at ogsaa Dele af den virkelig bekendende Tyskhed vilde søge ind i Danskheden. Det blev ikke Tilfældet; men under kommende rolige og økonomisk

gode Kaar vil der sikkert ske en Spaltning inden for denne Del af Hjemmetyskheden gennem Børnene og de unge.

I Sydslesvig ligger Forholdene ganske anderledes. Her er Tale om en kompakt Tyskhed, men der var for godt 100 Aar siden Tale om en lige saa kompakt Danskhed, der var ført til Bristepunktet, fordi de aandelige og sjælelige Tilførselsveje var og i Aarhundreder havde været spærret af tysk Sprog i Kirke og Skole. Derved berøvedes Befolkningen den naturlige Modstandskraft, som alene gennem Modersmaalet kan tilføres Mennesker, og som alene kan hindre, at de bliver Ofre for vedvarende fremmed Paa-virknings nedbrydende Indvirkning. Saaledes gik det da til, at samtidig med at Troskab mod Konge og Land opretholdtes i Sydslesvig, blev Befolkningen fremmed for den folkelige Danskhed, fordi Kirke og Skole dannede Spærringer. Dette er den store Tragedie i vort Folks Historie. Nu løftes lang-somt Sløret for denne Tragedie, og det med-fører i gamle sydslesvigske Slægter en Klar-hed over deres Fortids Vanskæbne og en følgende Besindelse paa et folkeligt Tilhørs-forhold, der under dansk Styre blev dem nægtet, og som ikke har fundet sin Erstat-ning fra tysk Side.

Jeg gentager her, hvad jeg allerede tid-ligere har sagt: Danmark har intet folkeret-ligt Krav at stille med Hensyn til Sydsles-vigs Befolkning, men jeg tilføjer nu, at det har Tyskland heller ikke. Danmark og Tyskland staar derfor som lige daarlige Spillere om den Smule Land og Folk, som Sydslesvig udgør. Kun Sydslesvigerne og ikke vi har Ret til at kræve og søge med en folkelig Rodfæstelse. Det er Frihed dertil, jeg vil hjælpe dem til at vinde. Jeg mener, de skal have vidtgaende Selvstændighed som Grundlag for Friheden, og jeg mener, de skal have mindst to Slægtleds Tid og Over-vejelse til Klaring.

Jeg haaber herigennem over for det højtærede Ting, der saa stærkt er draget ind i Overvejelser over den gamle Landsdel, at have klaret Forskellen i vor Stilling til Nordslesvigs Hjemmetyskhed og til Syd-slesvigs tysksprogede Befolkning. Jeg vil gerne udtale min Taknemmelighed for den Sympati, der fra alle Partier i dette høje Ting er slaaet danske Landsmænd i Sydsles-vig i Møde. Skulde det, der nu forestaar Syd-